

ROZSUDEK SOUDU (třetího senátu)

31. května 2006*

Ve věci T-15/05,

Wim De Waele, s bydlištěm v Bruggách (Belgie), zastoupený P. Maeyaertem,
S. Granatou a R. Vermeirem, advokáty,

žalobce,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)
(OHIM), zastoupenému W. Verburgem, jako zmocněncem,

žalovanému,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 16. listopadu 2004 (věc R 820/2004-1) týkajícímu se zápisu trojrozměrné ochranné známky tvořené tvarem salámu jako ochranné známky Společenství,

* Jednací jazyk: nizozemština.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (třetí senát),

ve složení M. Jaeger, předseda, V. Tiili a O. Czúcz, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Soudu dne 18. ledna 2005,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Soudu dne 29. dubna 2005,

po jednání konaném dne 30. listopadu 2005,

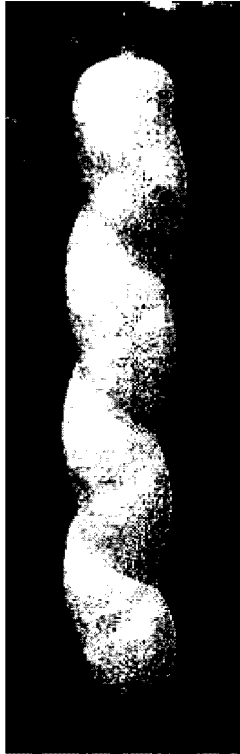
vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- ¹ Dne 13. února 2003 podal žalobce u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství podle nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů.

- 2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je trojrozměrný tvar zobrazený níže:



- 3 Výrobky, pro které byl zápis ochranné známky požadován, spadají do tříd 18, 29, 30 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu:

— třída 18: „Střeva na uzeniny“;

— třída 29: „Maso, ryby, drůbež a zvěřina; uzeniny; ovoce a zelenina konzervované, sušené a zavařené; masové, rybí, drůbeží a zvěřinové konzervy; mléčné výrobky, včetně sýrů, pěny, krémy a želé“;

— třída 30: „Cukrovinky; čokoládové výrobky; omáčky (na ochucení); hořčice, majonéza“.

4 Rozhodnutím ze dne 15. července 2004 průzkumový referent částečně zamítl přihlášku z důvodu, že přihlašovaná ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 pro střevo na uzeniny, maso, drůbež a zvěřinu, uzeniny, mléčné výrobky, včetně sýrů, cukrovinky a čokoládové výrobky.

5 Dne 14. září 2004 podal žalobce na základě článků 57 až 62 nařízení č. 40/94 u OHIM odvolání proti rozhodnutí průzkumového referenta.

6 Rozhodnutím ze dne 16. listopadu 2004 (dále jen „napadené rozhodnutí“) první odvolací senát OHIM částečně změnil rozhodnutí průzkumového referenta, když usoudil, že přihlašovaná ochranná známka má rozlišovací způsobilost pro mléčné výrobky, včetně sýrů. U ostatních požadovaných výrobků měl odvolací senát za to, že skutečnost spočívající v nepatrně výraznějším zakroucení přihlašovaného tvaru, než je tomu u obvyklých tvarů v oblasti obchodu, nestačí k tomu, aby tomuto tvaru propůjčila dostatečně specifickou vlastnost, která by mohla umožnit spotřebiteli vnímat tento tvar jednoznačně jako označení původu dotčených výrobků.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

7 Žalobce navrhuje, aby Soud:

- změnil a částečně zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká výrobků „střeva na uzení“ třídy 18, nebo alespoň v rozsahu, v němž se týká výrobků „střeva na uzení určená odběratelům v rámci jejich podnikatelské činnosti“;
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

8 OHIM navrhuje, aby Soud:

- žalobu zamítl;
- uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

Argumenty účastníků řízení

9 Žalobce vznáší jediný žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

- 10 Pokud jde o relevantní veřejnost, žalobce uplatňuje, že tato veřejnost je tvořena podnikateli, a kritizuje skutečnost, že odvolací senát měl za to, že ačkoli je relevantní veřejnost skutečně tvořena podnikateli, není tento prvek pro posouzení rozlišovací způsobilosti přihlašované ochranné známky podstatný. V tomto ohledu připomíná, že v souladu s judikaturou Soudu se u podnikatelů předpokládá vyšší stupeň znalostí a pozornosti než u veřejnosti obecně [rozsudky Soudu ze dne 9. října 2002, KWS Saat v. OHIM (Odstín oranžové barvy), T-173/00, Recueil, s. II-3843, a ze dne 26. listopadu 2003, HERON Robotunits v. OHIM (ROBOTUNITS), T-222/02, Recueil, s. II-4995].
- 11 Pokud jde o rozlišovací způsobilost přihlašované ochranné známky, žalobce se domnívá, že tvar střev na uzeniny, který používá, je jedinečný, a umožňuje tedy odlišit jeho výrobky od jakýchkoliv jiných výrobků na trhu a identifikovat je. Tento tvar tak může vykonávat základní funkci ochranné známky, a sice označovat původ výrobku nebo služby tak, aby spotřebitel, který získá výrobek nebo službu, mohl při dalším nabytí učinit stejnou volbu, pokud byla jeho zkušenost pozitivní, nebo jinou volbu, pokud byla tato zkušenost negativní.
- 12 Dále tvrdí, že relevantní veřejnost v projednávaném případě, tvořená výrobci salámů, je konfrontována s technickými požadavky na obal, a věnuje tedy velkou pozornost a zájem obalu výrobků, který vykazuje jistou originalitu.
- 13 Žalobce podpůrně uvádí, že požadovaný tvar má rozlišovací způsobilost, i kdyby měli být za cílovou veřejnost považováni rovněž průměrní spotřebitelé. Tvrdí, že z judikatury vyplývá, že průměrný spotřebitel je zjevně schopen považovat tvar obalu

některých výrobků za označení jejich obchodního původu, je-li tento tvar dostatečně charakteristický, aby upoutal jeho pozornost [rozsudky Soudu ze dne 3. prosince 2003, Nestlé Waters France v. OHIM (Tvar láhve), T-305/02, Recueil, s. II-5207, bod 34, a ze dne 24. listopadu 2004, Henkel v. OHIM (Tvar bílé a průhledné nádoby), T-393/02, Sb. rozh. s. II-4115, bod 34]. Žalobce odkazuje v této souvislosti na názor právní doktríny, podle něhož viněty nepředstavují pro spotřebitele určující nebo rozhodující úlohu, neboť spotřebitel je vnímavější vůči tvaru výrobků.

- 14 Žalobce má za to, že požadovaný tvar je v projednávaném případě dostatečně charakteristický, neboť takový tvar neexistuje v současnosti na světovém trhu, a že 99 % salámů je prodáváno ve tvaru rovných válečků nebo jako točené. Vzhledem k tomu tedy, že dotčený tvar se značně liší od zvyklostí v oblasti obalů uzenin, měl by průměrný spotřebitel běžně informovaný a přiměřeně pozorný a obezřetný odlišit požadovaný tvar od tvarů, které v současnosti existují, aniž by přistoupil k analýze a aniž by vynaložil zvláštní pozornost (rozsudky Soudního dvora ze dne 7. října 2004, Mag Instrument v. OHIM, C-136/02 P, Sb. rozh. s. I-9165, body 31 a 32).
- 15 Žalobce mimo jiné tvrdí, že již bylo rozhodnuto, že posouzení rozlišovací způsobilosti trojrozměrných ochranných známek, které jsou tvořeny tvarem samotného výrobku, se neliší od posouzení jiných kategorií ochranných známek, a že ochranná známka Společenství nemá nezbytně původ v tvorbě a nezakládá se na originálním nebo fantazijním prvku, ale na schopnosti individualizovat výrobky nebo služby na trhu ve vztahu k výrobkům nebo službám stejného druhu nabízeným konkurenty [rozsudky Soudu ze dne 31. ledna 2001, Taurus-Film v. OHIM (Cine Action), T-135/99, Recueil, s. II-379, bod 31; ze dne 27. února 2002, Rewe-Zentral v. OHIM (LITE), T-79/00, Recueil, s. II-705, a výše uvedený rozsudek Tvar láhve, bod 40].

- 16 Žalobce konečně uplatňuje, že OHIM, jakož i Úřad pro ochranné známky Beneluxu, připustily zápis trojrozměrných ochranných známek v potravinářském odvětví.
- 17 OHIM uplatňuje, že skutečnost, že je relevantní veřejnost tvořena výrobcí uzenin, nemá v projednávaném případě žádný dopad na posouzení rozlišovací způsobilosti dotčeného tvaru jako ochranné známky pro střeva na uzeniny, neboť uvedení výrobcí nakupují střeva potřebná k balení jejich výrobků vždy s ohledem na konečného spotřebitele. OHIM se domnívá, že v důsledku toho je třeba přihlídnout rovněž ke konečným spotřebitelům uzenin [rozsudek Soudu ze dne 30. dubna 2003, *Axions a Belce v. OHIM* (Tvar doutníku hnědé barvy a tvar zlatého ingotu), T-324/01 a T-110/02, *Recueil*, s. II-1897, bod 31].
- 18 Pokud jde o rozlišovací způsobilost přihlašované ochranné známky, OHIM je toho názoru, že požadovaný tvar je pouze obdobou obvyklých tvarů dotčeného výrobku, která se blíží nejpravděpodobnějšímu tvaru, který tento výrobek má, a že tedy neumožní průměrnému, běžně informovanému spotřebiteli uzenin odlišit uzeniny balené ve tvaru požadovaném žalobcem od uzenin jiných podniků, aniž by provedl analýzu a aniž by vynaložil zvláštní pozornost (výše uvedený rozsudek *Mag Instrument v. OHIM*, bod 32).
- 19 Konečně, pokud jde o jeho dřívější rozhodnutí a o rozhodnutí Úřadu Benelux, OHIM připomíná, že v souladu s judikaturou musí být způsobilost označení k zápisu jako ochranné známky Společenství posuzována pouze na základě nařízení č. 40/94, jak jej vykládá soud Společenství, a nikoli na základě dřívější praxe odvolacích senátů nebo vnitrostátních orgánů.

Závěry Soudu

- 20 Podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 se do rejstříku nezapíší „ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost“. Podle judikatury Soudu musí být rozlišovací způsobilost ochranné známky posuzována jednak ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro které je zápis požadován, a jednak ve vztahu k jejímu vnímání dotyčnou veřejností [výše uvedený rozsudek Soudu Tvar láhve, bod 29, a rozsudek ze dne 29. dubna 2004, Eurocermex v. OHIM (Tvar pивní láhve), T-399/02, Recueil, s. II-1391, bod 19].
- 21 Co se týče zaprvé výrobků, pro které je zápis požadován, je třeba upřesnit, že zatímco odvolací senát zamítl zápis přihlašované ochranné známky pro některé z požadovaných výrobků, žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí pouze v rozsahu, ve kterém zamítá zápis ochranné známky pro střeva na uzeniny spadající do třídy 18, nebo alespoň pro střeva na uzeniny určená odběratelům v rámci jejich podnikatelské činnosti.
- 22 V tomto ohledu je třeba připomenout, že návrh na zrušení, který se týká pouze některých výrobků, jejichž zápis byl odvolacím senátem zamítnut, představuje pouze návrh na částečné zrušení napadeného rozhodnutí, a není tedy jako takový v rozporu se zákazem, vyplývajícím z čl. 135 odst. 4 jednacího řádu Soudu, změnit před Soudem předmět řízení, který byl původně podán před odvolacím senátem. Žalobce se tímto návrhem totiž nedomáhá, aby Soud rozhodl o jiných návrzích, než těch, které byly předloženy odvolacímu senátu [viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne 5. března 2003, Unilever v. OHIM (Vejščitá tableta), T-194/01, Recueil, s. II-383, body 14 až 16, a ze dne 24. listopadu 2005, GfK v. OHIM – BUS (Online Bus), T-135/04, Sb. rozh. s. II-4865, body 12 a 13].

23 Co se týče návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, ve kterém zamítá zápis ochranné známky pro střeva na uzeniny určená odběratelům v rámci jejich podnikatelské činnosti, uvedeného podpůrně, Soud má za to, že není namístě rozlišovat mezi střevy bez dalšího upřesnění a „střevy na uzeniny určenými odběratelům v rámci jejich podnikatelské činnosti“, neboť, vzhledem k tomu, že prázdná střeva na uzeniny nejsou jako taková výrobky běžné spotřeby, jakákoliv osoba, která je koupí, ať už se bude jednat o výrobce uzenin vykonávajícího podnikatelskou činnost, nebo jednotlivce, bude mít nutně určité povědomí o daném oboru.

24 Co se zadruhé týče relevantní veřejnosti, odvolací senát se domníval, že „s ohledem na povahu výrobků, je relevantní veřejnost tvořena jak obecně konečnými spotřebiteli, tak podnikateli v oblasti uzenářství“, neboť „ačkoli jsou střeva na uzeniny používána podnikateli, a to ať už živnostníky nebo průmyslovými podniky, ke zhotovení uzenářských výrobků, jako jsou klobásy nebo salámy, dalšími výrobky uvedenými [v přihlášce k zápisu] jsou výrobky běžné spotřeby, kupované v každodenním životě v celém Společenství“. Průzkumový referent, jehož úvaha je výslovně schválena odvolacím senátem, odůvodnil zohlednění vnímání konečných spotřebitelů za účelem posouzení rozlišovací způsobilosti ochranné známky vzhledem ke střevům na uzeniny, když uvedl, že „i když tyto výrobky v zásadě nakupují informované osoby, a nikoli koneční spotřebitelé obecně, dochází však k této koupí s výhledem pozdějšího prodeje těchto výrobků konečným spotřebitelům, jakmile jsou zpracovány“.

25 Žalobce vytýká odvolacímu senátu, že posoudil rozlišovací způsobilost přihlašované ochranné známky vzhledem k vnímání konečného spotřebitele, třebaže připustil, že střeva na uzeniny nakupují podnikatelé.

- 26 V tomto ohledu je třeba připomenout, že pokud jde o výrobky, které umožňují obalit jiné výrobky, bylo rozhodnuto, že i když tyto výrobky nakupují v zásadě podnikatelé, a nikoli koneční spotřebitelé obecně, dochází však k této koupi s výhledem pozdějšího prodeje balených výrobků konečným spotřebitelům, a že je tedy třeba zohlednit rovněž vnímání těchto spotřebitelů (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Tvar doutníku hnědé barvy a tvar zlatého ingotu, bod 31).
- 27 Argument žalobce, že prodává střeva pouze výrobcům uzenin, nemůže vyvrátit tento rozbor. Je totiž třeba poznamenat, že konečné výrobky, které musí být obaleny, přebírají tvar obalu, takže trojrozměrná ochranná známka, jež chrání tvar tohoto obalu, může být užívána bez rozdílu buď jako ochranná známka obalu nebo jako ochranná známka konečných výrobků. I když tedy výrobce obalu, který je majitelem ochranné známky, prodává své výrobky několika výrobcům konečného výrobku, jak tvrdí žalobce, uvedená ochranná známka může představovat pouze označení původu obalu, a to pouze ve vztahu k výrobcům konečného výrobku. Spotřebitelé konečných výrobků, kteří se setkají s výrobky stejného tvaru, ale nikoliv stejného obchodního původu, nebudou totiž moci v tomto případě si vytvořit spojitost mezi tvarem výrobku a jeho obchodním původem. Naopak, jestliže, jak je tomu ve věcech, ve kterých byly vydány výše uvedené rozsudky Tvar doutníku hnědé barvy a tvar zlatého ingotu a Tvar bílé a průhledné nádoby, existuje pouze jediný výrobce konečných výrobků, který používá dotčený tvar, může být tento tvar používán, za předpokladu, že je dostatečně rozlišovací, jako ochranná známka konečného výrobku.
- 28 Použití ochranné známky jako ochranné známky obalu nebo jako ochranné známky konečných výrobků vyplývá z obchodního rozhodnutí majitele ochranné známky, které může být po zápisu této ochranné známky změněno, a nemůže mít tedy jakýkoliv dopad na posouzení její způsobilosti k zápisu [viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 2. července 2002, SAT.1 v. OHIM (SAT.2), T-323/00, Recueil, s. II-2839, bod 45, a výše uvedený rozsudek Tvar doutníku hnědé barvy a tvar zlatého ingotu, body 36 a 40].

- 29 I když tedy žalobce tvrdí, že prodává střeva na uzeniny několika výrobcům uzenin, má možnost změnit toto rozhodnutí, jakmile bude zápis proveden, a prodávat své výrobky pouze jedinému výrobcí uzenin nebo vyrábět své vlastní uzeniny. Z toho tedy vyplývá, že tvar zapsaný pro střeva by byl užíván jako ochranná známka uzenářských výrobků balených žalobcem, a to aniž by byla zkoumána jeho rozlišovací způsobilost vzhledem ke spotřebitelům uvedených výrobků.
- 30 Odvolací senát se tedy nedopustil nesprávného právního posouzení, když usoudil, že relevantní veřejnost je pro účely posouzení rozlišovací způsobilosti ochranné známky přihlašované pro střeva na uzeniny tvořena jak podnikateli v oblasti uzenářství, tak konečnými spotřebiteli obecně.
- 31 Je namístě tedy zkoumat, zda mohl odvolací senát právem dojít k závěru, že přihlašovaná ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost jednak vzhledem ke střevům na uzeniny a, jak vyplývá z bodů 27 až 29 výše, rovněž vzhledem k uzeninám, a jednak ve vztahu ke vnímání takové relevantní veřejnosti, která byla právě definována.
- 32 V tomto ohledu je třeba nejdříve připomenout, že ačkoli kritéria pro posouzení rozlišovací způsobilosti trojrozměrných ochranných známek tvořených tvarem samotného výrobku nejsou rozdílná od kritérií použitelných na ostatní kategorie ochranných známek, vnímání ze strany relevantní veřejnosti není nutně totéž v případě trojrozměrné ochranné známky, tvořené vzhledem samotného výrobku, a v případě slovní nebo obrazové ochranné známky, spočívající v označení nezávislém na vzhledu výrobků, které označuje. Průměrní spotřebitelé totiž obvykle nevyvozují původ výrobků na základě jejich tvaru nebo tvaru jejich obalu v případě, že neexistuje žádný grafický nebo slovní prvek, a může se tedy jevit obtížnějším prokázat rozlišovací způsobilost, pokud jde o takovou trojrozměrnou ochrannou

známku, než v případě slovní nebo obrazové ochranné známky (rozsudky Soudního dvora ze dne 29. dubna 2004, Henkel v. OHIM, C-456/01 P a C-457/01 P, Recueil, s. I-5089, bod 38, a výše uvedený rozsudek Mag Instrument v. OHIM, bod 30).

- 33 Pokud jde zvláště o trojrozměrné ochranné známky tvořené obalem výrobků, které jsou v obchodě baleny z důvodů souvisejících se samotnou povahou výrobku, Soudní dvůr rozhodl, že musí umožnit průměrnému spotřebiteli uvedených výrobků, běžně informovanému a přiměřeně pozornému a obezřetnému, odlišit dotýčný výrobek od výrobků jiných podniků, aniž by provedl analýzu nebo srovnání a aniž by vykazoval zvláštní pozornost (viz obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 12. února 2004, Henkel, C-218/01, Recueil, s. I-1725, bod 53). Na tvar obalu takových výrobků lze tedy pohlížet tak, že má rozlišovací způsobilost, pouze tehdy, pokud může být vnímán bez dalšího jako označení původu dotýčných výrobků. Aby tomu tak však bylo, je třeba, aby se dotčená ochranná známka odlišovala podstatným způsobem od normy nebo zvyklostí daného odvětví (výše uvedené rozsudky Henkel v. OHIM, bod 39, a Mag Instrument v. OHIM, bod 31).

- 34 Odvolací senát nejdříve popsal v napadeném rozhodnutí přihlašovanou ochrannou známku jako „podlouhlý tvar připomínající tvar přadena nebo jednoduše provazce se čtyřmi částmi zkracujícími se shora dolů“. Následně došel k závěru, že tato ochranná známka nemá rozlišovací způsobilost, když usoudil, že „ačkoli je pravda, že příklady [uzenin] uvedené průzkumovým referentem se netýkají tvarů striktně totožných s dotčeným tvarem [...], neodlišují se podstatným způsobem“. Krom toho měl za to, že je „nesporné, že pro konečného spotřebitele, který nevykazuje zvláštní pozornost, může mít salám podlouhlého a provazovitého tvaru, jak je tomu nejčastěji u salámů nazvaných ‚de campagne‘, podobu přadena, a že je běžné nalézt [...] hovézí pečeně, nadívané či nenadívané, jakož i krutí nebo kuřecí řízky srolované a převázané více méně ve tvaru spirály (hovézí rolka). Odvolací senát tedy měl za to, že „pouhá skutečnost spočívající v projednávaném případě v nepatrně výraznějším zakroucení, nestačí k tomu, aby dotčenému tvaru propůjčila dostatečně specifickou vlastnost, která by mohla umožnit spotřebiteli vnímat tento tvar jednoznačně jako označení původu dotčených výrobků“.

- 35 Žalobce napadá v první řadě popis přihlašované ochranné známky provedený odvolacím senátem z toho důvodu, že se domnívá, že dotčený tvar nemůže být v žádném případě přirovnáván k přádenu nebo jednoduše zakroucenému provazu.
- 36 Soud však podotýká, že uvedený popis je velice podobný popisu poskytnutému samotným žalobcem v jeho přihlášce k zápisu, kde uvedl, že ochranná známka „spočívá ve tvaru výrobku“ a že „tento tvar je charakterizován svým reliéfem zakrouceným do tvaru přádena“. V každém případě, jak připomíná OHIM, není tento popis pro přezkum rozlišovací způsobilosti dotčeného tvaru relevantní, neboť předmětem přezkumu musí být pouze tvar, který je zobrazený v bodě 2 výše.
- 37 Žalobce zadruhé napadá skutečnost, že přihlašovaná ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost, a uplatňuje, že tvar, jehož zápis požaduje, spočívající podle něj v geometrickém a kosočtvercovém motivu, je jedinečný, a že jelikož neexistuje na světovém trhu žádný srovnatelný tvar, odlišuje se podstatným způsobem od všech tvarů střev a uzenin, které existují a jsou obvyklé v daném oboru.
- 38 V tomto ohledu je namístě připomenout, že pro posouzení, zda tvar dotčeného střeva může být vnímán veřejností jako označení původu výrobku, je namístě analyzovat celkový dojem, kterým vzhled uvedeného střeva působí (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Tvar bílé a průhledné nádoby, bod 37). Krom toho, jak připomněl odvolací senát, novost nebo originalita nejsou relevantními kritérii pro posouzení rozlišovací způsobilosti ochranné známky, takže k tomu, aby mohla být trojrozměrná ochranná známka zapsána, nestačí, že je originální, ale je třeba, aby

se odlišovala podstatným způsobem od základních tvarů dotčeného výrobku, běžně používaných v oblasti obchodu, a aby nevypadala jako pouhá obdoba těchto tvarů (výše uvedený rozsudek Tvar doutníku hnědé barvy a tvar zlatého ingotu, bod 44).

- 39 Co se týče tvaru, který je předmětem projednávaného případu, je namíste konstatovat, že celkovému dojmu ochranné známky dominuje její podlouhlý tvar a zakroucení je na první pohled méně patrné. Podlouhlý tvar je přitom nejobvyklejším tvarem u střev a uzenin, jak to dokládají příklady, které poskytl OHIM. Co se týče povrchu, ani ten se podstatně neliší od základních tvarů užívaných v uzenářství. Jak uvedl odvolací senát, existují tedy uzeniny podlouhlého a provazovitého tvaru, které mají podobu přadena, jako salámy nazvané ‚de campagne‘, jakož i další výrobky prodávané srolované a převázané více či méně ve tvaru spirály, jejichž povrch se podobá povrchu přihlašované ochranné známky. Tyto výrobky mají, stejně jako tvar požadovaný žalobcem, povrch, který se vyznačuje rýhami tvořícími různé geometrické motivy, které se opakují.
- 40 Tvar, jehož zápis žalobce požaduje, se tedy liší od tvarů běžně používaných v dotčeném odvětví pouze tím, že jeho geometrické motivy více vyčnívají. Jak přitom odvolací senát právem tvrdil, zakroucení přihlašované ochranné známky je pouze nepatrně výraznější, než je tomu u jiných uzenin, a vzhledem k tomu, že ostatní vlastnosti nejsou nijak neobvyklé, nestačí k tomu, aby dotčenému tvaru obalu propůjčilo celkovou dostatečně specifickou vlastnost, která by mohla umožnit spotřebiteli vnímat tento tvar jednoznačně jako označení původu dotčených výrobků (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Henkel, bod 49). Přihlašovaný tvar se tak jeví být obdobou základních tvarů uzenin, takže i když neexistují totožné tvary, neumožňuje relevantní veřejnosti odlišit střeva uváděná na trh žalobcem nebo uzeniny balené žalobcem od střev a uzenin jiných podniků, aniž by provedl analýzu nebo srovnání a aniž by vykazoval zvláštní pozornost.

41 Pokud jde o argument žalobce, podle kterého z judikatury vyplývá, že průměrný spotřebitel si je vědom používání tvaru obalu dotčených výrobků jako označení obchodního původu, postačí konstatovat, že v judikatuře uvedené žalobcem Soud neměl v žádném případě za to, že koneční spotřebitelé znají tvary obalu všech výrobků běžné spotřeby, nýbrž své posouzení omezil na dotčené výrobky. V projednávaném případě však nic nenasvědčuje tomu, že výrobci střev nebo uzenin usilují o odlišení svých výrobků v závislosti na tvaru střev, a že výrobci uzenin a spotřebitelé jsou proto schopni identifikovat tvar střev a uzenin jako označení původu. Tento argument je tedy třeba odmítnout.

42 Pokud jde o argument vycházející ze skutečnosti, že OHIM zapsal trojrozměrné ochranné známky v oblasti potravinářství, je namíste připomenout, že rozhodnutí o zápisu označení jako ochranné známky Společenství, která odvolací senáty OHIM přijímají, jsou na základě nařízení č. 40/94 přijímána v rámci přesně stanovené pravomoci, a nikoli v rámci diskreční pravomoci. Způsobilst označení k zápisu jako ochranné známky Společenství musí tedy být posuzována pouze na základě tohoto nařízení, jak jej vykládá soud Společenství, a nikoli na základě dřívější praxe odvolacích senátů [rozsudky Soudu ze dne 27. února 2002, Streamserve v. OHIM (STREAMSERVE), T-106/00, Recueil, s. II-723, bod 66, a výše uvedený rozsudek Tvar doutníku hnědé barvy a tvar zlatého ingotu, bod 51].

43 Ačkoliv se sice připouští, že skutkové a právní důvody obsažené v dřívějším rozhodnutí mohou představovat argumenty na podporu žalobního důvodu vycházejícího z porušení ustanovení nařízení č. 40/94, žalobce se nedovolává existence důvodů, které by mohly zpochybnit posouzení učiněné odvolacím senátem, v rozhodnutích, které zmiňuje, a uvádí pouze, že se tyto ochranné známky týkají výrobků potravinářského odvětví (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Tvar doutníku hnědé barvy a tvar zlatého ingotu, bod 52).

- 44 Pokud jde konečně o argument vycházející ze skutečnosti, že některé vnitrostátní orgány připustily zápis trojrozměrných ochranných známek v potravinářském odvětví, je třeba připomenout, že režim ochranných známek Společenství je samostatným systémem tvořeným souborem pravidel a sledujícím cíle, které jsou mu vlastní, přičemž jeho použití je nezávislé na jakémkoli vnitrostátním systému [rozsudky Soudu ze dne 5. prosince 2000, *Messe München v. OHIM (electronica)*, T-32/00, Recueil, s. II-3829, bod 47, a ze dne 24. listopadu 2005, *Sadas v. OHIM – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE)*, T-346/04, Sb. rozh. s. II-4891, bod 70]. Způsobilst označení k zápisu jako ochranné známky Společenství musí být tedy posuzována pouze na základě relevantní právní úpravy Společenství. Je třeba v každém případě podotknout, že jednak národní zápisy, kterých se žalobce dovolává, se netýkají dotčené trojrozměrné ochranné známky, a jednak, jak bylo uvedeno ohledně rozhodnutí OHIM, žalobce nepředložil žádný argument, který by vyplýval z těchto rozhodnutí a který by potvrdil opodstatněnost jeho žaloby.
- 45 Z výše uvedeného vyplývá, že odvolací senát neporušil čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Žaloba musí být tedy zamítnuta.

K nákladům řízení

- 46 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM požadoval náhradu nákladů řízení a žalobce neměl ve věci úspěch, je namíste posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

SOUD (třetí senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**

- 2) **Žalobci se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Jaeger

Tiili

Czúcz

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 31. května 2006.

Vedoucí soudní kanceláře

E. Coulon

Předseda

M. Jaeger